

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. avgusta 2024. godine
Br. ref.: AGJ 2520/24

PRESUDA

u

slučaju br. KI272/23

Podnosilac

Ali Tahiri

**Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja [AKPA. II. br. 163/23] Apelacionog
tužilaštva od 1. novembra 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ali Tahiri, sa prebivalištem u Đakovici, koga zastupa Ilir Hoxha, advokat (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [AKPA. II. br. 163/23] Apelacionog tužilaštva u Prištini (u daljem tekstu: Apelaciono tužilaštvo) od 1. novembra 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog akta Apelacionog tužilaštva, kojem su podnosiocu zahteva navodno povređena njegova prava, zagarantovana članovima: 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. decembra 2023. godine, podnosilac zahteva je dostavio svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 27. decembra 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Apelaciono tužilaštvo o registraciji zahteva i upoznao ga sa mogućnošću dostavljanja njihovih komentara u vezi sa zahtevom.
7. Dana 28. decembra 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI272/23] imenovala sudiju Selvetu Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca, te odlukom [KSH. KI272/23] imenovala članove Veća za razmatranje sastavljenog od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Enver Peci (članovi).
8. Dana 9. januara 2024. godine, Apelaciono tužilaštvo je dostavilo Sudu komentare u vezi sa zahtevom.
9. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, čime je započeo njegov mandat u Sudu.
10. Dana 30. aprila 2024. godine, Sud je razmotrio izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno izneo preporuku da se razmatranje zahteva odloži za jednu od narednih sednica nakon dodatnih dopuna.
11. Dana 16. jula 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o prihvatljivosti zahteva. Istog dana, Sud je odlučio da jednoglasno (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) utvrdi da rešenje [AKAP. II. br. 136/23] Apelacionog tužilaštva od 1. novembra 2023. godine, nije u saglasnosti sa članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo; i (iii) proglasi ništavim rešenje [AKAP. II. br. 136/23] Apelacionog suda od 1. novembra 2023. godine i vrati predmet Apelacionom tužilaštvu na ponovno odlučivanje u skladu sa utvrđenjima ove presude.

Pregled činjenica

12. Dana 21. avgusta 2023. godine podnosilac zahteva je podneo krivičnu prijavu Osnovnom tužilaštvu u Đakovici (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) protiv osumnjičenih A.T. i T.K., sa navodom da su počinili krivično delo „Prevara“ iz člana 261. stav 2. Privremenog krivičnog zakona Kosova [UNMIK/RREG/2003/25] (u daljem tekstu: Privremeni krivični zakon). Podnosilac zahteva je u podnetoj krivičnoj prijavi naveo da je 22. maja 2009. godine zaključio ugovor o kupoprodaji imovine sa licima A.T. i T.K., u vrednosti od 40.000 (četrdeset hiljada) evra, uprkos tome što potonji nisu bili legitimni vlasnici nepokretne imovine.
13. Dana 3. oktobra 2023. godine, Osnovno tužilaštvo je rešenjem [P/II. br. 1162/23] odbacilo krivičnu prijavu protiv osumnjičenih A.T. i T.K., sa obrazloženjem da je za krivično delo za koje su optuženi nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja. Kupoprodajni ugovor između podnosioca zahteva i osumnjičenih zaključen je 22. maja 2009. godine, u vreme kada je bio na snazi Privremeni krivični zakon. Prema ovom zakonu, za krivično delo za koje su osumnjičena lica optužena, predviđena je kazna zatvora u trajanju od 6 meseci do 5 godina. Osnovno tužilaštvo je obrazložilo da: *„Zakonodavac je u članu 90. stav 1 podstav 1.4 PKZ-a, predvideo da krivično gonjenje ne može da započne u slučajevima kada je proteklo pet godina od izvršenja krivičnog dela za koje je zaprećena kazna zatvora duža od tri godine. Dok, u skladu sa članom 91. stav 6 PKZ-a, krivično gonjenje je zabranjeno u svakom slučaju kad protekne dvostruki period zastarevanja. Stoga, na osnovu činjenice da je za ovo krivično delo zaprećena kazna od 6 meseci do 5 godina, a od trenutka kada je ovo krivično delo navodno izvršeno, 22. maja 2009. godine, do podnošenja krivične prijave, proteklo je više od četrnaest (14) godina“.*
14. Dana 23. oktobra 2023. godine, podnosilac zahteva je protiv rešenja Osnovnog tužilaštva uložio žalbu Apelacionom tužilaštvu. Podnosilac zahteva je naglasio da je ugovor koji je zaključen između njega i osumnjičenih iz 2016. godine i da se razlikovao od ugovora zaključenog 2009. godine. Shodno tome, prema njegovim rečima, trebalo je da se primene odredbe Krivičnog zakonika br. 04/L-082 Republike Kosovo (u daljem tekstu KZK). Prema podnosiocu zahteva: *„činjenično stanje, odnosno stanje činjenica nije pravično ocenjeno. Oštećeni je detaljno opisao kako i u koje vreme je prevaren, i priloženi su i materijalni dokazi. Tužilaštvo je pogrešno ocenilo činjenično stanje, odnosno ugovor iz 2016. godine za koji je zaključilo da se radi o tehničkoj grešci istog...“.*
15. Dana 1. novembra 2023. godine, Apelaciono tužilaštvo je rešenjem [AKAP. II. br. 136/23] odbacilo žalbu podnosioca zahteva kao neblagovremenu.
16. Apelaciono tužilaštvo je obrazložilo da na osnovu stava 5. člana 84. (Odbacivanje krivične prijave) Zakonika br. 08/L-032 o krivičnom postupku (u daljem tekstu: ZKPK) *„oštećeni ili žrtva može izjaviti žalbu protiv rešenja o odbacivanju krivične prijave u roku od osam (8) dana od dana prijema obaveštenja iz stava 4. ovog člana“.*
17. Apelaciono tužilaštvo je naglasilo da *„iz spisa predmeta, odnosno iz povratnice, proizilazi da je ovlašćeni zastupnik oštećenog rešenje PP/II. br. 1162/23 od 03. oktobra 2023. godine primio dana 16. oktobra 2023. godine, dok je žalbu podneo Osnovnom tužilaštvu dana 25. oktobra 2023. godine, odnosno sa 2 dana zakašnjenja, zbog čega je ista odbačena kao neblagovremena“.*

Navodi podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva navodi da je Apelaciono tužilaštvo svojim rešenjem povredilo njegova ustavna prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
19. Podnosilac zahteva navodi da njegova žalba u Apelacionom tužilaštvu uopšte nije tretirana i da je pogrešno utvrđeno da je žalba neblagovremena. Podnosilac zahteva navodi da je podneo žalbu Apelacionom tužilaštvu putem pošte sa brojem [5404254] dana 23. oktobra 2023. godine, a ne 25. oktobra 2023. godine, kako tvrdi Apelaciono tužilaštvo. Shodno tome, prema podnosiocu zahteva, žalba je dostavljena u zakonskom roku od osam (8) dana.
20. Podnosilac zahteva se poziva na član 444. (Rokovi), stav 1. ZKPK-a, koji utvrđuje da: „Kad je podnesak upućen preko pošte, preporučenom pošiljkom ili elektronskim ili telegrafskim putem ili bilo kojim drugim sredstvima kao što su: teleks, faks ili druga slična sredstva, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje onome kome je upućen“.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 32.

[Pravo na pravno sredstvo]

Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/ njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 13.

(Pravo na delotvorni pravni lek)

Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni u ovoj Konvenciji ima pravo na delotvoran pravni lek pred domaćim vlastima, bez obzira na to da li su povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu.

ZAKONIK BR. 08/L-032 O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 84.

Odbacivanje krivične prijave

[...]

5. Ako državni tužilac odbaci krivičnu prijavu, oštećeni ili žrtva može izjaviti žalbu protiv rešenja o odbacivanju krivične prijave u roku od osam (8) dana od dana prijema obaveštenja iz stava 4. ovog člana. Žalba se izjavljuje Apelacionom tužilaštvu preko Osnovnog tužilaštva. Žalba mora sadržati žalbene i činjenične navode.

[...]

POGLAVLJE XXIII ROKOVI

Član 444. Rokovi

2. Kad je podnesak vezan za rok, smatra se da je predat u roku, ako je pre nego što je rok istekao predat ovlašćenom primaocu.

3. Kad je podnesak upućen preko pošte, preporučenom pošiljkom ili elektronskim ili telegrafskim putem ili bilo kojim drugim sredstvima kao što su: teleks, faks ili druga slična sredstva, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje onome kome je upućen. Smatra se da podnosilac podneska nije propustio rok ako lice kome je pokušano da se dostavi podnesak nije je blagovremeno primio zbog grešaka u sredstvima dostave za koje podnosilac nije bio upoznat.

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dalje predviđeni Zakonom i Poslovníkom.

22. S tim u vezi, Sud se prvobitno poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava u vezi sa stavom 4. člana 21. [Opšta načela], koji utvrđuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

[...]

Član 21.

[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

23. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, utvrđene dalje u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48. i 49. Zakona, koji utvrđuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pokrenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48.

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49.

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od četiri (4.) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“.

24. U pogledu ispunjenosti navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, u smislu člana 113.7 Ustava; da osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno rešenje [AKPA. II. br. 163/23] Apelacionog tužilaštva od 1. novembra 2023. godine, nakon što je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva shodno članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; da je precizirao Ustavom zagantovana prava za koja tvrdi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona; i da je podneo zahtev u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kako to predviđa član 49. Zakona.
25. Sud podseća da je suština konkretnog slučaja povezana sa činjenicom da je krivična prijava koju je podnosilac zahteva podneo Osnovnom tužilaštvu odbijena od strane potonjeg zbog nastupanja apsolutne zastarelosti krivičnog dela. Kao rezultat žalbe podnosioca zahteva na rešenje Osnovnog tužilaštva Apelacionom tužilaštvu, potonji je odbacilo njegovu žalbu kao neblagovremenu. Podnosilac zahteva pred Sudom navodi povredu svog prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagantovanog članom 31. Ustava i njegovog prava na pravno sredstvo, zagantovanog članom 32. u vezi sa članom 54. Ustava.
26. Sud ponovo ističe da je u konkretnom slučaju podnosilac zahteva podneo krivičnu prijavu Osnovnom tužilaštvu protiv dva lica, A.T. i T.K., koju prijavu je Osnovno tužilaštvo odbilo. Polazeći od činjenice da podnosilac zahteva u ovoj fazi postupka sebe smatra oštećenom stranom zbog radnji dva druga lica, protiv kojih je podneo krivičnu prijavu nadležnom tužilaštvu, i njegova žalba Apelacionom tužilaštvu je odbačena kao neblagovremena kao rezultat izračunavanja roka od strane potonjeg, Sud smatra da u konkretnom slučaju navodi podnosioca zahteva sadrže elemente njegovog prava na pravno sredstvo, zagantovanog članom 32. Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP-a.
27. Sud ocenjuje da ovaj zahtev nije očigledno neosnovan kao što se utvrđuje u stavu (2) pravila 34. Poslovnika i stoga ga treba proglasiti prihvatljivim i razmotriti njegov meritum.

Meritum slučaja

28. Podnosilac zahteva navodi da mu je osporenim rešenjem Apelacionog tužilaštva, kojim je odbačena njegova žalba protiv rešenja Osnovnog tužilaštva kao neblagovremena, uskraćeno pravo korišćenja pravnog sredstva.
 - (i) *Opšta načela u vezi sa pravom na pravno sredstvo*
29. Sud ponavlja da svako lice ima pravo da iscrpi pravna sredstva protiv sudskih i upravnih odluka kojima se povređuju njegova prava ili interesi na zakonom utvrđen način. Na osnovu člana 32. Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP-a, pravni sistemi moraju imati na raspolaganju efikasna pravna sredstva za rešavanje suštine navoda o povredi Ustava i EKLJP-a (vidi slučajeve Suda [KI193/18](#), podnosilac zahteva *Agron Vula*, presuda od 22. aprila 2020. godine, stavovi 129-132; [KI94/16](#), podnosioci zahteva *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli i Xhemile Osmanaj*, presuda od 24. marta 2014. godine, stav 90; i [KI47/12](#), podnosilac zahteva *Islam Thaçi*, presuda od 11. jula 2012. godine, stav 45).
30. Sud je, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, naglasio da član 32. Ustava u vezi sa članom 13. EKLJP-a, garantuje pristup pravnim sredstvima za adresiranje navoda o povredi prava i sloboda, u bilo kom obliku koje su se mogle desiti (vidi slučajeve Suda [KI86/18](#),

sa podnositeljkom zahteva *Slavicom Đorđević*, presuda od 3. februara 2021. godine, stavovi 124-125; vidi slučajeve ESLJP-a *Boyle i Rice protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 9659/82, 9658 /82, presuda od 27. aprila 1988. godine, stav 52).

31. EKLJP je kroz svoju sudsku praksu istakao da "organ" iz člana 13. EKLJP-a ne mora u svim slučajevima da bude sudska institucija u užem smislu ili sud u smislu odredbi stava 1. člana 6. i stava 4. člana 5. EKLJP-a (vidi slučajeve ESLJP-a *Golder protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 4451/70, presuda od 21. februara 1975. godine; stav 33; *Klass i drugi protiv Nemačke*, br. 5029/71, presuda od 6. septembra 1978. godine, stav 67; *Rotaru protiv Rumunije* [VV], br. 28341/95, presuda od 4. maja 2000. godine, stav 69; *Driza protiv Albanije*, br. 33771/02, presuda od 13. novembra 2007. godine, stav 116). U tom smislu, ESLJP je takođe naglasio da bi ne-sudsko telo u principu trebalo da ima nadležnost da donese pravno obavezujuću odluku. Međutim, ESLJP takođe uzima u obzir da li su (i) nadležnosti organa i proceduralne garancije (i) koje on nudi, uzeti u obzir kako bi se utvrdilo da li je pravno sredstvo efikasno (*Klass i drugi protiv Nemačke*, citiran iznad, stav 67; *Silver i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 5947/72 i 7 drugih, presuda od 25. marta 1983. godine, stav 13; i (ii) da proveriti da li su ne-sudske "vlasti" nezavisne (vidi slučaj *Leander protiv Švedske*, br. 9248/81, presuda od 26. marta 1987. godine, stav 77; i *Khan protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 35394/97, presuda od 12. maja 2000. godine, stavovi 44-47).
32. Sud, afirmišući opšta načela razvijena kroz sudsku praksu ESLJP-a, podseća da član 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava garantuje pravo na korišćenje pravnog sredstva protiv sudskih i upravnih odluka koje krše zagarantovana prava na zakonom utvrđen način; (ii) pravo na efektivna pravna sredstva, ako se utvrdi da je neko pravo povređeno; i (iii) pravo na delotvorni pravni lek ako je povređeno pravo zagarantovano Ustavom (vidi, na analogan način slučaj ESLJP-a, *Boyle Rice protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 27. aprila 1998. godine, stav 52). U nastavku, Sud, pozivajući se na stav ESLJP-a, primećuje da je ovaj istakao da član 13. mora biti "delotvoran" kako u praksi tako i zakonom (vidi slučajeve ESLJP-a *Ilhan protiv Turske*, presuda od 27. juna 2000. godine).

(ii) Ocena Suda povodom navoda o povredi prava na pravno sredstvo
33. Sud podseća da je podnositelj zahteva podneo krivičnu prijavu Osnovnom tužilaštvu protiv dva lica, zbog sumnje da su počinili krivično delo „Prevara“ iz stava 2. člana 261. Privremenog krivičnog zakona Kosova. Osnovno tužilaštvo je odbacilo krivičnu prijavu podnosioca zahteva sa obrazloženjem da je za krivično delo za koje su osumnjičena gore navedena lica nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.
34. Podnositelj zahteva je izjavio žalbu Apelacionom tužilaštvu protiv rešenja Osnovnog tužilaštva o odbacivanju krivične prijave. Prema navodima podnosioca zahteva, krivično delo nije zastarelo i Osnovno tužilaštvo je moralo da tretira krivičnu prijavu.
35. Sud primećuje da je Apelaciono tužilaštvo, kao organ koji je nadležan za razmatranje žalbe na rešenje Osnovnog tužilaštva, kako je utvrđeno u članu 84. [Odbacivanje krivične prijave] ZKPK-a, odbacilo žalbu podnosioca zahteva sa obrazloženjem da je na osnovu povratnice koju je posedovalo, podnositelj zahteva rešenje Osnovnog tužilaštva primio 16. oktobra 2023. godine, dok je svoju žalbu Apelacionom tužilaštvu podneo 25. oktobra 2023. godine, odnosno dva (2) dana van roka utvrđenog stavom 5. člana 84. (Odbacivanje krivične prijave) ZKPK-a.
36. Podnositelj zahteva ne osporava sam po sebi rok od 8 (osam) dana za podnošenje žalbe kao uslov koji je utvrđen zakonom, a ne osporava ni datum prijema rešenja Osnovnog tužilaštva, odnosno datum od kog počinje da teče zakonski rok od 8 (osam) dana za

podnošenje žalbe. Podnosilac zahteva navodi da je svoju žalbu protiv rešenja Osnovnog tužilaštva podneo putem pošte 23. oktobra 2023. godine, a ne 25. oktobra 2023. godine, kako tvrdi Apelaciono tužilaštvo. Prema podnosiocu zahteva, član 444. (Rokovi) ZKPK-a propisuje da kada je podnesak upućen preko pošte, preporučenom pošiljkom ili elektronskim putem, dan predaje ili slanja smatra se danom predaje licu kome je upućeno. S druge strane, Apelaciono tužilaštvo u komentarima koje je dostavilo Sudu navodi da u spisima predmeta nije postojao nijedan dokaz koji bi opravdavao dostavljanje žalbe putem pošte, dok je u sistemu registracije predmeta (SMIL) utvrđeno da je žalba podneta 25. oktobra 2023. godine.

37. Svojim spisima koje je dostavio Sudu, podnosilac zahteva je priložio dokaz koji pokazuje da je on žalbu Apelacionom tužilaštvu predao u pošti dana 23. oktobra 2023. godine. Kao rezultat toga, Sud primećuje da na osnovu stava 3. člana 444. (Rokovi) ZKPK-a, kada je podnesak upućen preko pošte, preporučenom pošiljkom ili elektronskim ili telegrafskim putem ili bilo kojim drugim sredstvima kao što su: teleks, faks ili druga slična sredstva, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje onome kome je upućen. U ovom smislu i na osnovu spisa predmeta, Sud podseća da je podnosilac zahteva rešenje Osnovnog tužilaštva primio 16. oktobra 2023. godine, a da je svoju žalbu dostavio putem pošte Apelacionom tužilaštvu dana 23. oktobra 2023. godine, odnosno u zakonskom roku od 8 (osam) dana, koji je utvrđen stavom 5. člana 84. ZKPK-a.
38. Sud smatra da način prijema i registracije podnesaka predstavlja internu stvar Apelacionog tužilaštva. Međutim, podseća da eventualne greške do kojih može doći u vezi sa registracijom podnesaka i pogrešna izračunavanja roka njihovog prijema ne mogu ići na štetu stranaka, i samim tim mogu rezultirati povredom njihovih ustavnih prava na korišćenje pravnih sredstava.
39. Sud ponovo naglašava da član 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava utvrđuje da svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva protiv sudskih i administrativnih odluka, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese na zakonom propisan način. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva je iskoristio pravno sredstvo koje je zagarantovano stavom 5. člana 84. (Odbacivanje krivične prijave) ZKPK-a, kojim je utvrđeno da oštećeni, ukoliko nije zadovoljan odbacivanjem krivične prijave, može da izjavi žalbu protiv te odluke Apelacionom sudu preko Osnovnog tužilaštva u roku od osam (8) dana. Međutim, podnosiocu zahteva je uskraćeno pravo na delotvorno korišćenje pravnog sredstva, zbog toga što Apelaciono tužilaštvo nije meritorno razmotrilo žalbene navode podnosioca zahteva zbog pogrešnog izračunavanja zakonskog roka za podnošenje žalbe.
40. U nastavku, Sud želi da naglasi da Apelaciono tužilaštvo ima punu nadležnost da odlučuje o osnovanosti žalbe podnosioca zahteva i u tom smislu ne prejudicira svoje odlučivanje.
41. Shodno tome, u svetlu prethodnog izlaganja, Sud utvrđuje da je rešenjem [AKPA. II. br. 163/23] Apelacionog tužilaštva od 1. novembra 2023. godine o odbacivanju žalbe kao neblagovremene, povređeno pravo podnosioca zahteva na korišćenje pravnog sredstva, zagarantovano 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavovima 1. i 7. člana 113. Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 48 (1) (a) Poslovnika, dana 16. jula 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev prihvatljivim;
- II. DA UTVRDI da rešenje [AKAP. II. br. 136/23] Apelacionog tužilaštva od 1. novembra 2023. godine, nije u saglasnosti sa članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo;
- III. DA PROGLASI ništavim rešenje [AKAP. II. br. 136/23] Apelacionog tužilaštva od 1. novembra 2023. godine i vrati predmet Apelacionom tužilaštvu na ponovno odlučivanje u skladu sa utvrđenjima ove presude;
- IV. DA NALOŽI Apelacionom tužilaštvu da u skladu sa 5. pravila 60. (Izvršenje odluka) Poslovnika, do 17. januara 2025. godine, obavesti Sud o merama koje su preduzete radi izvršenja ove presude;
- V. DA DOSTAVI ovu presudu stranama;
- VI. DA OBJAVI ovu presudu u Službenom listu, u skladu sa članom stavom 4. člana 20. Zakona;
- VII. DA UTVRDI da ova presuda stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Selvete Gërzhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

